

այսինքն է ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԺՈՂՈՎ
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆԱՅ ԻՏԱԼԱՑԻՈՑ
ՎԵՆԵՏԻԿ 1847.

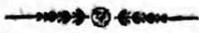
ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆԷՔ

Վասարա Վենետիկ :

Վատագահները և իրենց տեղակալներն ու քարտուղարները արծրթէ միտալ առին : Վողովին վերջի օրերը այն արքունական պալատին սրահներուն մէջ կանգնեցին Վ ենետիկոյ և Վտալիոյ քանի մը հին երևելի անձանց արձանները, ոմանք հասարակաց ծախքով, ոմանք ալ զանազան ընկերութեանց և ազգասէր անձանց ձեռօք . և աս բանիս յիշատակի համար արձանագրութիւն մը գրուեցանոյն պալատին մէջ :

Հիմայ ժողովականք կը դառնան իրենց տեղը և քաղաքը . ոմանք իրենց վաստրկած համբաւովը պսակուած, ոմանք իրենց շահած լուսովը, ոմանք իրենց զուարճալի եղած Վ ենետիկոյ յիշատակներովը, ոմանք ալ անոր քիչ մը շատ հանդէսներուն ձանձրութեամբք : Ղմարիտ իմաստունք կը մտածեն հնարք մը աւելի օգտակար կերպով ընելու աս ժողովքները . կարծուած իմաստուններն ալ կը յիշեն որ անունին անոնց կարգը անցեր է . բոլոր խելացի Վտալացիք փափաք մը կը ցուցնեն որ իրենց միաբանութիւնը միայն աս ժողովներուն մէջը չմնայ, որուն որ կարօտ ըլլալին յայտնի կը ցուցնէին : Վ ենք ալ թէ աս փափաքը և թէ բոլոր անոնց դիտած օգուտները իրենց ալ մեր ազգին ալ մաղթելով խօսքերնիս կը վերջացնենք :

հ . Ղ . Ս

ԻՏԱԼԻՈՑ ուսումնականաց իններորդ ժողովը աս տարի Վ ենետիկ քաղաքը ըլլալուն պատճառաւ, այն քաղաքական հանդէսներն որ ամէն տարի կ'ըլլային դարնան մէջ՝ աս տարի աչնան ձգուեցան . աս հանդէսներուն առաջինն ու եզականը սեպտեմբերի 11 ենետիկոյ նաւարշաւը որ եղաւ նոյն ամսոյն 19ին :

Վաւարշաւը խիստ հին ատենը սրբազան հանդէսներուն կամ հրապարակական խաղերուն մէկն էր, և անոր ստորագրութիւնը Վ իրգիլիոս շատ ազգոր կերպով կ'ընէ Վ նէականին հինգերորդ գրքին մէջ .

« Հայրն Ենէաս ոստ 'ի սղոցոյ սաղարթուն Մեք նըպատակ կանգնէ 'ի տես նաւասուոյն ; Ուստի ըզգարձն արասցեն շուրջ 'ի պարոյր Զերկայնաձիգ ածեալ զընթացս 'ի ստերիւր : Աւնուն ըզկայս իւրաքանչիւր վիճակաւ , Եւ ոսկէհուռ պըճնեալ չըքեղք ծիրանեալ Պետք 'ի բացուստ ցոլան 'ի խելքս նաւաց : Կաղամխեայ սաղարթ 'ի գլուխ պարայած՝ Բազմի մանկտին 'ի յաթուակըս թիոց , Եւ իւղաթուրմք փայլեն մերկեալ ուզեն 'ի յօծ . Բաղուէք 'ի յեց ըզթիակօք կան պատրաստ , Կարեալ գէտակրն նըշանին տալոյ աղք . Բաղխեալ գյողըողգ աագնայգ զսիրտսն կասկած Եւ ցանկութիւն մըրցանակին 'ի սասցուած : Այն ինչ ապա ազգարարող փողն հընչէ , Յարձակին բնաք յիւրաքանչիւր տեղուղէ . Բաղխէ զերկինրս նաւասուոյն աղաղակ , Փըրփրին յուզեալք կարճեղ ծըրծըրն կոհակք . Հանգէտ ախօրս պատառեն ընդ ալիս , Եւ յեռարձէն հարեալ 'ի ցուկս և 'ի թիս՝ Հերձանի ծով յեղաշըրջեալ վեր 'ի վայր : . . . Հընչէր անտառն ողջոյն 'ի ծափս 'ի գոչիւն , Եւ 'ի յորդոր խրախուսողաց քաջալեր Շուրջ պարագիր ձայնն 'ի յեզերս յեղյեղէր , Եւ բուրբ 'ի դողող հարեալք յուժգին բարբառոյն Արձակէին կրկնեալ անդրէն յետ ողջոյն » :

Վ ենետիկոյ նաւարշաւը հասարակապետութեան ատենէն հաստատուած քաղաքական հանդէս մըն էր , որ քաղաքին մեծամեծները կը ջա

1 Գալլէք ետբւււ : Իտ . Regata.

նային ամենայն փառաւորութեամբ կատարել . մանաւանդ որ սովորաբար երբոր օտար տէրութեանց դեսպաններ կամ թագաւորական անձինք կուգային քաղաքը տեսնելու՝ Սեւեակեցիք ան ատենը կ'ընէին այս նաւարշաւի հանդէսը :

Մտենով իրեք չորս կարգ էր նաւարշաւը . այսինքն նախ մէկ կամ երկու թիով միջակ նաւակներ որ պօռէլս կ'ըսուին՝ կ'արձրկուէին, անոնցմէ ետքը մանր նաւակներ մէյմէկ թիերով՝ կ'արուա ըսուած, անոնց ալ ետեւէն նոյնպիսի պզտի նաւակներ՝ երկերկու թիակով : Երբեմն Սեւեակոյ մօտ ծովեզերեայ գեղերուն կնիկ մարդիկն ալ այս նաւարշաւի հանդիսին մէջ իրենց կտրձութիւնը կը ցուցընէին, ու իրենց գեղացիի հագուստովը՝ գլուխին ալ յարդէ գլխարկ մը դրած՝ նաւարշաւի մրցանակը իրարմէ առնուլ կը ջանային :

Մը ընթացքին ասպարէզը կամ միջոցը գրեթէ 4000 քայլ է . նաւակներուն կեցած տեղը քաղաքին արևելեան ծայրն է, և բոլոր ընթացքին միջոցը՝ քաղաքին մէջտեղէն անցնող մեծ ջրանցքն է . ան ջրանցքին ծայրը՝ ջրին մէջ կանգնած ցից մը կայ . նաւավարները պիտի երթան ան ցիցին չորս բոլորը մէյմը պիտի պարտին, ու դարձեալ առջի ճամբով ինչուան ջրանցքին կէսէն աւելի պիտի դառնան, և հոն իրենց մրցանակները առնեն : Մը մրցանակները ջրանցքին լայնկեկ մէկ կտորին մէջ ըլլալով՝ մեծամեծները և գատաւորները հոն կը կենան : Սը րցանակները չորս հատ գոյնզգոյն դրօշակներ են . մէկը կարմիր, որ ամենէն պատուաւորն է . երկրորդը կապոյտ, երրորդը կանանչ և չորրորդը դեղին . աս չորրորդին վարձքին հետ կուտան նաև խոզի ձագ մը ողջ, և իր դրօշակին վրայ ալ խոզի ձագ նկարուած է . և աս բանիս պատճառն ան է որ ինչպէս խոզը իր գիւրութեանը համար կենդանեաց մէջ ամենէն դանդաղը կը սեպուի, ասանկ

ալ ան չորս քաջերուն մէջ ետքինը : Հանդէսին երկրորդ կամ երրորդ օրը որոշուած ստակ կը բաժնեն յաղթողներուն՝ իրենց քաջութեցը համեմատ : Իսկ ան մրցանակներուն տեղը զարդարուն շինուածք մըն է ծովուն վրայ . հոն երաժիշտներ ալ կեցած կ'ըլլան որ երբ նաւակները կը հասնին և ետքը յաղթողները կուգան մրցանակինն առնելու, իրենց նուագարաններովը անոնց սիրտ կուտան . ջրանցքին երկու եզերքն ալ տեղ տեղ ուրիշ երաժիշտներ կեցած՝ հանդէսը կը զարդարեն :

Մը հանդիսին օրը սքանչելի տեսարան մըն է նաւակներուն բոլոր այն ընդարձակ ջրանցքին երեսը վիտալը . ամէն արհեստաւորներու խումբերը մէյմէկ նաւակ զարդարած կը պտտին . նոյնպէս ալ ազնուականները փառաւոր զարդարած նաւակներու մէջ նստած՝ վեր վար կը քայլեն : Մաւավարներուն մեծ մասը հին ատենի երևելի ազգաց հագուստներուն ձևովը կը հագուին, երբեմն ալ դիցաբանական ու այլաբանական հագուստներ . նաւակներն ալ ազնիւ լաթերով, թաւիչներով, մետաքսեղէններով կը զարդարուին, և ամէն տեսակ հարստութեան նշաններով :

Մը հանդիսին գեղեցիկութիւնը ըմբռնելու համար՝ պէտք է նաև ջրանցքին տեսքը գիտնալ, որ լայն գետի մը պէս կ'անցնի քաղաքին մէջէն, երկու կողմը փառաւոր պալատներ՝ գեղեցիկ փորուածքներով և ամէն տեսակ գեղեցիկ ճարտարութեամբ շինուած . անոնց ալ պատշգամներէն ու պատուհաններէն ազնիւ դիպակներ, կերպաններ ու գորգեր կախուած են . աչքդ ուր որ դարձընես՝ անթիւ բազմութի կը տեսնես դռներուն ու պատուհաններուն դիմացը նստած, ինչուան երդիքներուն վրայ ալ լեցուած . թող նաւակներով պտտող անհամար մարդիկը :

()րերով առաջ տէրութիւնը հանդիսին հրամանը կը հրատարակէ, ու

մէկէն յօժարութիւն ունեցող կտրիճները կը սկսին փորձեր ընել . մեծերէն ալ ամէն մարդ իր նաւավարին քաջութիւնը իրեն ալ պարծանք մը սեպելով՝ մեծ հոգ կ'ունենայ անոր վրայ : Հանդիսին նախընթաց օրը փորձերը կը դադրին . և ինչպէս որ բոլոր Ա՛նետկեցիք անուանի են բարեպաշտութեան կողմանէ , ան նաւավարներն ալ սովորաբար նոյն օրը սուրբ Աստուածածնայ եկեղեցին կ'երթան , պատարագ մը մատուցանել կուտան . հին ատենը նաև ամէն մէկուն ժողովրդապետը անոր տունը կ'երթար , և հոն բազմութեան առջև զնաւավարը կ'օրհնէր , ետքը անոր նաւակն ալ օրհնելով՝ նաւակին վրայ սուրբ Աստուածածնայ կամ ուրիշ սուրբի մը պատկերը կը կայցընէր :

Եւ արշաւին սկսելուն նշան թընդանօթ մը կը նետուի . ան ձայնը լսուելուն պէս նաւակները նետի պէս կը յարձըկին . ծափահարութե՛ ձայնէն և ժողովրդեան աղաղակէն կ'իմացուի որ նաւակները մօտենալով վրայ են , մէյմըն ալ կը տեսնուին նաւակները . ամէն նաւավար իր նաւակին գլուխը կեցած ոտքի վրայ՝ արիւնքրտինք մտած , ջուրը ճեղքելով առաջ կը վազէ , երբեմն ինչուան նաւակին հաւասար կը ծռի , ետքը նորէն կ'ելլէ կը շտկուի , ամէն ջանք կ'ընէ որ քովինէն առաջ անցնի . անդիէն կը տեսնես որ երկու նաւակ քովէ քով հասած՝ մէյմը մէկը մէյմը մէկալը առաջ կ'անցնին ու ետ կը մնան , նաւավարներուն ընտանիքն ու բարեկամներն ալ երկու կողմէն ծափելով աղաղակելով սիրտ կուտան անոնց : Ար պատահի որ ոմանք կէս ճամբէն ետ մնալով կը յուսահատին , ու կամացուկ մը կը քաշուին մէկդի կ'երթան . քիչ անգամ կ'ըլլայ որ ժողովուրդը զանոնք ծաղը ընէ սուլելով : Իսկ որոնք որ իրար անցնելու ջանքին մէջ առաջ կ'երթան , իրենց տէրերուն ու բարեկամներուն ձայներէն իրաւցընէ նոր զօրութիւն մը ա-

ռած՝ անդադար թիերը կը շարժեն քաջութեամբ , բոլոր ջուրը փրփրացնելով կը պատրուտեն , ալիքներուն կաթիլները վեր ցատքեցընելով իրենց քրտանցը հետ կը խառնեն , ու քանի որ վարձատրութեան տեղը կը մօտենան՝ արագութիւննին ալ կ'աւելնայ :

Ախարթոյի մեծ կամուրջին տակէն երկրորդ անգամ որ կ'անցնին՝ մրցանակները կը տեսնուին . բոլոր ժողովուրդը ան կամրջին վրայ ու երկու եզերքը անթիւ բազմութեամբ խրոնուած , կարծես թէ նաւավարներէն աւելի տաքցած՝ կ'աղաղակէ . ան միջոցին վերջապէս քաջերուն մէկը կ'երթայ կարմիր դրօշակը ձեռք կը ձգէ , երկրորդը կապոյտը , երրորդն ու չորրորդն ալ իրենց բաժինները . կուգան կը հասնին մէկալ ետ մնացող խեղձերն ալ , բայց փուճտեղը արիւնքրտինք մտած :

() Դը կը թնտայ բոլոր ժողովրդեան ծափահարութենէն , անանկ որ խիստ հեռու կեցողներն ալ կ'իմանան թէ որ ատեն եղաւ յաղթութիւնը : Յաղթողները առած դրօշակնին իրենց նաւակներուն ծայրը տնկած , և կարծես թէ ամենեւին մոռցած յոգնածութիւննին , նորէն թիերը ձեռք կ'առնեն ու կը դառնան հանդիսին մէջէն կ'անցնին որ ժողովրդեան ուրախակցութեան ու գովեստներու ձայները լսեն : Ղամբան ուրախութեամբ կը պագտուին իրենց ընտանեացը և բարեկամացը հետ որոնց որ կը հանդիպին . դէպ 'ի ճանչուող տներուն ալ պատուհանները նայելով բարև կուտան , անոնք ալ ամենայն ուրախութեամբ կը գովեն զանոնք : Անկէ ետքը բոլոր մէկալ զարգարուն նաւակներն ալ իրար անցնելու ջանքով կը սկսին ջրանցքին վրայ սահիլ , և բոլոր ան միջոցը նաւակներով կը գոցուի , ինչուան որ արևը կը մըտնէ , և իրիկուան մութը վրայ հասնելով՝ հանդէսը կը վերջացնէ :

Անետկոյ հասարակապետութե

վերցուելէն ետքը աս ազգային հանդիսին փառաւորութիւնն ալ շատ պակսեր է, բայց գլխաւոր զարդարանքներն ու յատկութիւնները մնացած են. աս տարիներս աւելի ալ զարգարութեցաւ աս հանդէսը, մանաւանդ մասնաւոր աւիթներու մէջ, ինչպէս եղաւ ահա աս տարի ուսումնականաց ժողովոյն պատճառաւ:

ԽԵԼԱՅԻ ԽՕՍԳԵՐ ՈՒ ԶՈՒՄԻՃԱԼԻ ԴԻՊԹԻԱԾՆԵՐ

Իմաստուն գաղափարութիւն:

ՆԱՐՏԱՍԱՆ քարոզչին մէկը Գաղղիոյ Լուզովիկոս ԺԴ Թագաւորին առջևը մաղթողական ճառ մը խօսելու ատենը՝ ինչպէս կ'ըլլայ որ յանկարծակի կը մոռնայ խօսելիքը: Թագաւորը արթուն ու վեհանձն՝ կը դառնայ կ'ըսէ մէկէն քարոզչին. «Սեզի մեծ ուրախութիւն է, հայր, որ հրամանոցդ յիշողութիւնը ատեն կուտայ մեզի գեղեցիկ խօսքերուդ վրայ մտածելու»:

Լինողմասիրութիւն:

ՈՒՐԱՆՈՍ Ը պապին նշանը մշտուններու փեթակ էր. և որովհետև կարծիք կայ եղեր՝ թէ պապը Գաղղիացիները կը սիրէ ու Սպանիացիները կ'ատէ, Գաղղիացւոյն մէկը այս պիտի օտանաւոր մը կը շինէ լատիններէն.

Գաղղիացւոց տացեն սոքա մեղր անոյշ,
Սպանիացւոց հարուած խայթից մահադոյժ:

Պապը տեսնելով որ կողմնասէր կարծուեր է, այսպիսի վարպետ պատասխանով ինքզինքը կ'արդարացընէ.

Ամենցուն տացեն ըզմեղրն զանոյշ,
Ի խայթելոյ կացեն նոքա միշտ ըզգոյշ,
Բանզի չունի արքայն մեղուաց ըզխայթոց:

Հանգստութիւն:

ՊԱՂՂԻԱՅԻ մատենագրին մէկը խելացի խօսքով մը կ'ըսէ. «Թէ որ կ'ուզես հանգիստ ըլլալ ու ամենուն հետ աղէկ վարուիլ, ուրիշ բաներուն չխառնուիլդ բաւական է. պէտք է թողուս որ ուրիշներն ալ քու բաներուդ խառնուին»:

Տգիտութիւն:

ՏՂՈՒՆ մէկը կը հարցընէ իր վարպետին, «Սարժապետ, ծոծրակ ինչըսէ է:— Լ՛յլանդակ ճանաչար մի է», կ'ըսէ վարժապետն ու տղան տեղը կը ճամբէ: Խեղճը կարծեր է թէ ծոծրակը ուղիւ է, ուղիւն ալ չտեսնուած ճանաչար մըն է:

Լքնութիւն:

ՅՈՒԼԻՈՍ կեսար երբոր զօրքով Լիբիկէն առնելու կ'երթար՝ նաւէն ելլելու ատենը կը սահի կ'իյնայ երեսի վրայ: Օ ինուորները կրնային ան դիպուածը գէշ նշան սեպել. բայց արթուն զօրավարը մէկէն աղէկ նշանի տեղ առնելով կը կանչէ. «Լ՛հա հիմա ձեռքս ընկար, Լիբիկէ»:

Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ւ Կ

Տասնհինգ տարի Թագաւոր եղաւ,
Տասնուվեցին հիւանդացաւ,
Երեսունին ընկաւ մեռաւ,
Յետոյ նորէն կենդանացաւ:

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ ՀԱՆԵԼՈՒԿՆ ԷՐ ՄԵՂՍԻ: